

thơ

Hạt mưa XANH

* NHIỀU TÁC GIẢ *



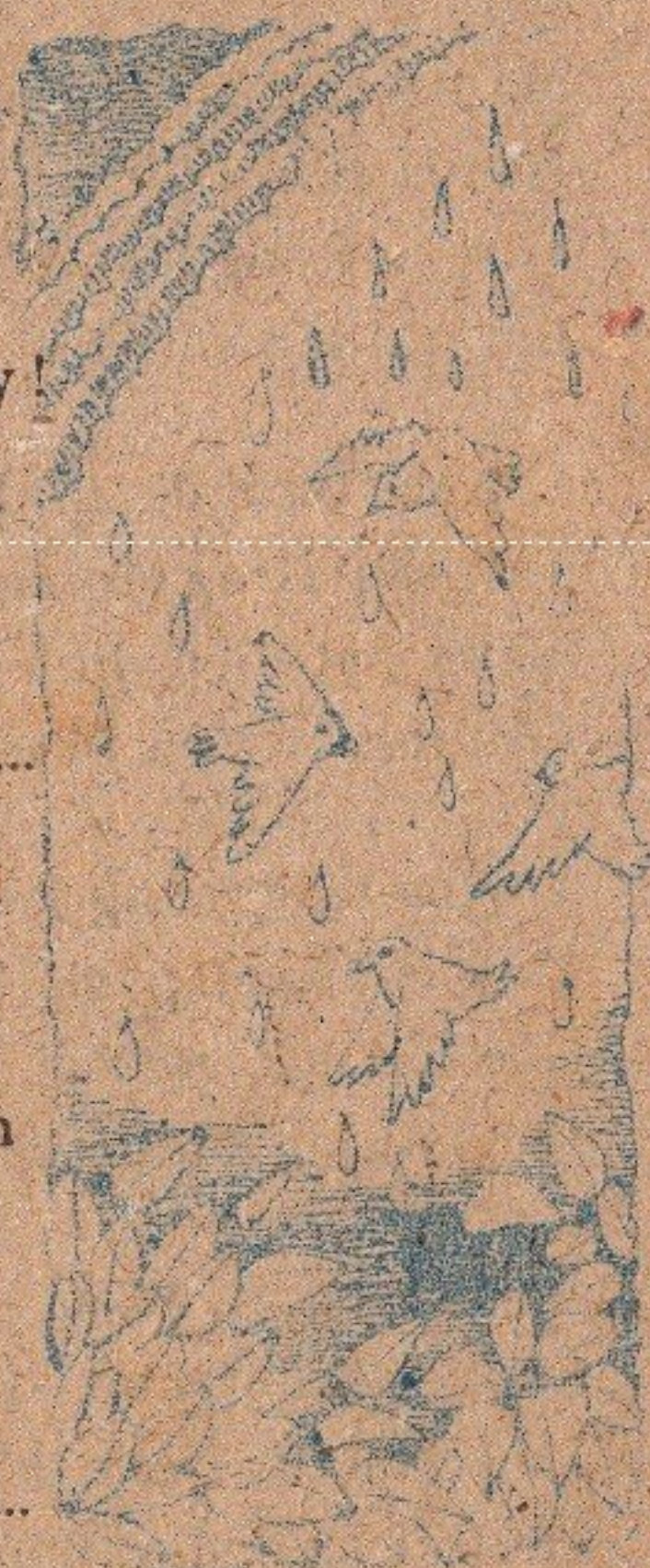
Hạt mưa xanh

Những hạt mưa đầu mùa
Nhảy nhót trên cành lá
Tiếng chim kêu hồng lá
Lịch chịch trong lùm cây!

Tung trắng xóa từ mây
Bàn tay ai gieo hạt
Dây và đều tằm tấp
Hạt chen hạt, mưa, mưa...

Những hạt mưa, lạ chưa
Xòe hoa trên mặt lá
Chui vào lòng đất đỏ
Thấm cả vào tiếng chim

Cầu vồng rực lung linh
Mây mở mùa gieo hạt
Chồi cựa quậy trong đất
Hạt mưa lên xanh, xanh...



Vườn cây của ba

Má trồng toàn những cây dễ thương
Nào là rau, là hoa, là lúa,
Còn ba trồng toàn những cây dễ sợ
Cây thì sẵn sùi, cây lại có gai

Cái gai bưởi đựng nhăm là chầy máu
Trái sầu riêng rớt xuống lưng đau
Nhựa hạt điều dính vào là rách áo
Cây dừa cao eo ôi là cao

Cây ba trồng sống lâu, thiệt lâu
Mưa chẳng dập, gió lay chẳng đổ
Gốc sẵn sùi cứ đứng trơ trơ
Cành ương bướng đâm ngang tua tủa

Rồi mít, xoài, măng... rồi nhiều, nhiều nữa
Cho em bốn mùa vị ngọt hương thơm
Vườn của ba, cây thì dễ sợ
Mà trái nào cũng thiệt là dễ thương



gió

Gió xuống từ trời cao
Hay gió lên từ đất
Và gió có từ đâu
Cứ nghìn đời thổi mát

Gió trẻ chạy quanh trời
Bỗng già đi đột ngột
Mặt nhoài chui vòm cây
Giò nghỉ ngơi lột xác

Từ cây gió bắt đầu ?
Già đi rồi trẻ lại
Tìm mây về cho mưa
Mời ong về cho trái

Giò thổi bật chồi cây
Hải lá vàng xuống đất
Mẹ giê lúa bên hè
Giò nhặt dần thóc lép

Đi thông dong trên trời
Chạy lông nhông ngoài biển
Bao nhiêu hơi thở người
Nuôi lớn nghìn cơn gió ?

Quà xuân cho ba

Cả nhà vui Tết
Chỉ thiếu ba thôi
Ngàng lên ngắm ảnh
Thấy ba đang cười

Thế là bé Trung
Vội vàng đứng dậy
Lấy bút hí hoáy
Vẽ đàn én xanh

Rồi lại lạnh chanh
Đi tìm mảnh giấy
Cắt bông mai vàng
Dán ngay vào đấy

Ai trông cũng lạ
Đều phá lên cười
Bé Trung phụng phịu :
— Quà ba đấy thôi

Tận trên biên giới
Ba bắt được thư
Có mai với én !
Chắc vui bất ngờ ?

Mẹ cười xuýt xoa :
— Con tôi vui Tết
Vẫn nhớ đến ba
Bé mà giỏi nhất.



* DIỆP MINH TUYỀN

VIỆT NAM !

Bầu trời này...
mặt đất này...

Hãy bay đi những đám mây đen
Hãy im đi những tiếng bom rền
Em cần bầu trời xanh trong sáng
Em cần mặt đất bình yên.
Hãy bay lên rạo rức cánh chim
Hãy nở nhanh những đóa hoa hồng
Cho mặt đất này thành vườn hoa thắm
Cho bầu trời này rợp cánh chim câu.
Hãy cho em khúc hát yêu thương
Hãy cho em cất bước đi trường
Em cần bầu trời xanh yên tĩnh
Em cần mặt đất bình yên.
Hãy cho em dịu ngọt ánh trăng
Hãy dỗ em giấc ngủ êm đềm
Cho mặt đất này thành vành nôi ấm
Cho bầu trời thành nơi chấp cánh mơ

Những cô bé Củ Chi chơi trên sân kho

Trẻ ra sân kho
Trăng giêng hai mọc
Hạt thóc, hạt thóc
Trong trò chơi em
Vành trăng, vành trăng
Trong lời trẻ hát
Gió đi dạo mát
Quanh quần sân kho.

Những hạt thóc to
Những hạt thóc nhỏ
Mấy vuông gạch đỏ
Đề thóc làm trò
Còn cả sân kho
Chỗ chơi của trẻ.

Bé làm hoa khế
Bé làm hoa cà
Trồng nụ trồng hoa
Trẻ trong như nước
Trẻ vui như thóc
Trẻ đùa như trăng.



Những năm bóng đèn
Đâu nào thấy thóc
Cái đồn cái ấp
Nhốt cả vành trăng
Nay cả một sân
Thóc nhiều như trẻ.

Tháng mười vất vả
Tháng giêng bội thu
Thóc về năm thở
Nhìn trẻ đang chơi
Vành trăng sáng ngời
Treo đèn trẻ hát.

Hạt thóc, hạt thóc
Như là diễn viên
Trẻ em, trẻ em
Như là đạo diễn
Sân kho trong đêm
Làm sân khấu lớn
Mênh mông như biển
Trong trò chơi em.



HOA LAU

Lưng chừng đèo dốc
Hoa nở trắng ngời
Như là cờ trận
— Về xuôi! Về xuôi!

Gió thổi nghiêng ngả
Xô ngàn hoa lau
Gió thổi nghiêng ngả
Bông bay trên đầu.

Đường xa ra trận
Hoa lau làm cờ
Đường xa ra trận
Hoa vào trong thơ.



Chú ếch đi học

Chú ếch đi học
Đội lá sen non
Chẳng chịu tới lớp
Lang thang trên đường
Ếch còn thơ thẩn
Thả hồn làm thơ
Mây bay gió đến
Sen rung mặt hồ.

Đôi bờ cỏ non
Bóng cây xao xuyến
Một chút nắng trời
Bay như cánh bướm.
Chú ếch mãi bận
Ghép vần ghép câu
Bài thơ lục bát
Chẳng đuôi chẳng đầu.

Trống trường đếm nhịp
Hết một tiết đầu
Bạn bè cùng lớp
Quây quần bên nhau.

Bây giờ thi sĩ
Mới chạy hết hơi
Bài thơ lục bát
Rơi bên đường rồi.



Trong mắt em

• Chơi chung

Mẹ ời xoè lá che con
Cho đàn ời nhỏ khỏi cơn mưa rào
Đuổi mưa chị gió thổi ào
Vạch lá, ời gọi nắng vào chơi chung.

• Biển quê

Đêm còn chầm chậm chưa qua
Say nhìn biển nổi bao la chân trời
Biển êm như tấm gương soi
Mặt trời e lệ mỉm cười với gương.

• Bình minh

Ngoài trời trắng xóa màn sương
Đầy nhà ngáo ngạt mùi hương huỳnh đàn
Chiều qua hoa giữ nắng vàng
Đề bình minh đến tỏa lan khắp vườn.

• Hoàng hôn

Lung linh giọt nắng cuối ngày
Đàn chim nghịch mờ làm bay ngang trời
Tắm màn tím biếc buông rồi
Còn nghe khúc khích chim cười trong cây.

• Xin mời

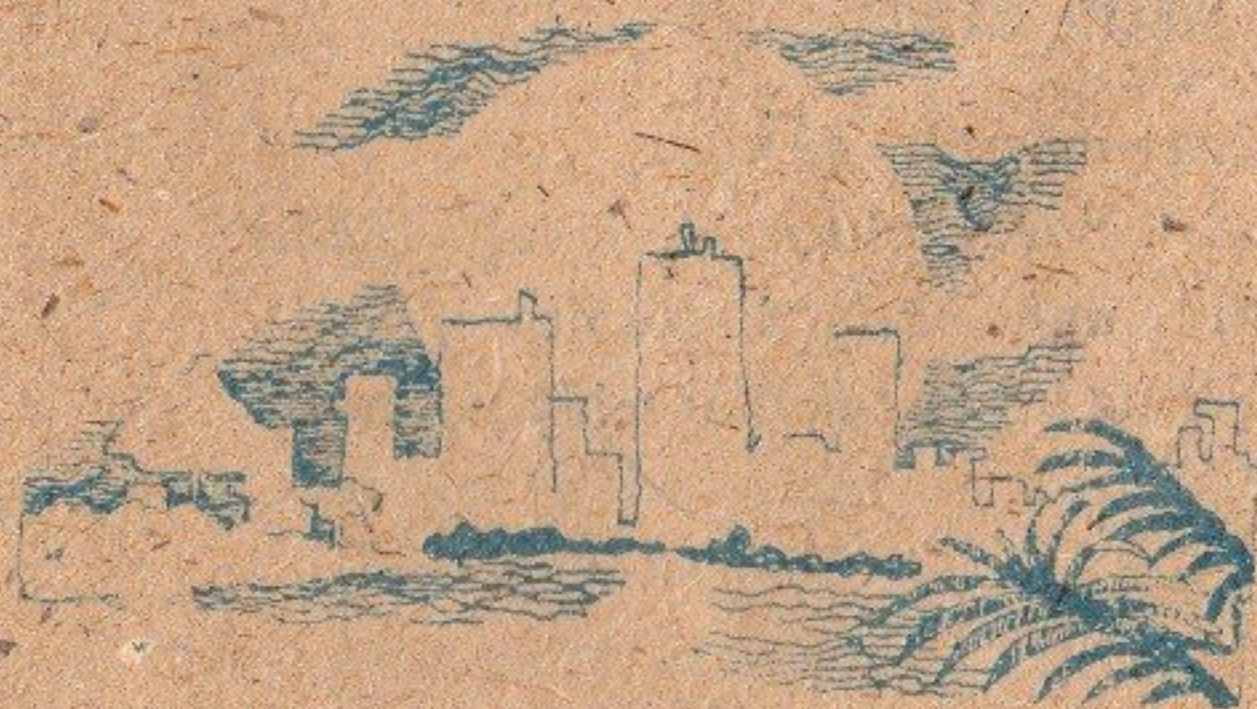
Chị gà khoác áo trắng tinh
Đội chiếc mũ đỏ trông xinh tuyệt vời
Nghiêng đầu xòe cánh xin mời
Cô họa sĩ nhỏ, vẽ tôi đi nào

• Mời hay

Ơ, sao mấy chú cá vàng
Chẳng học, cứ lượn xên xang thế này
Thì ra nghe chuyện mời hay
Cá đang luyện tập chờ ngày hội bơi.

Vàng sáng thành phố Bắc

Cái vàng sáng chân trời
Đêm đêm mà em vẫn thấy
Là lúc lật vở đọc bài
Hay theo cha đi ghe đày
Vàng sáng như bếp lửa đỏ
Chín nồi cơm nòng trên khoang
Dòng sông chảy về hướng đỏ
Là dải lụa ồng ánh vàng.
Cái vàng sáng thành phố Bắc
Giống ồng mặt trời đêm đêm
Khi ghe xa bờ gió hát
Lười tôm cá nặng đầy thêm.

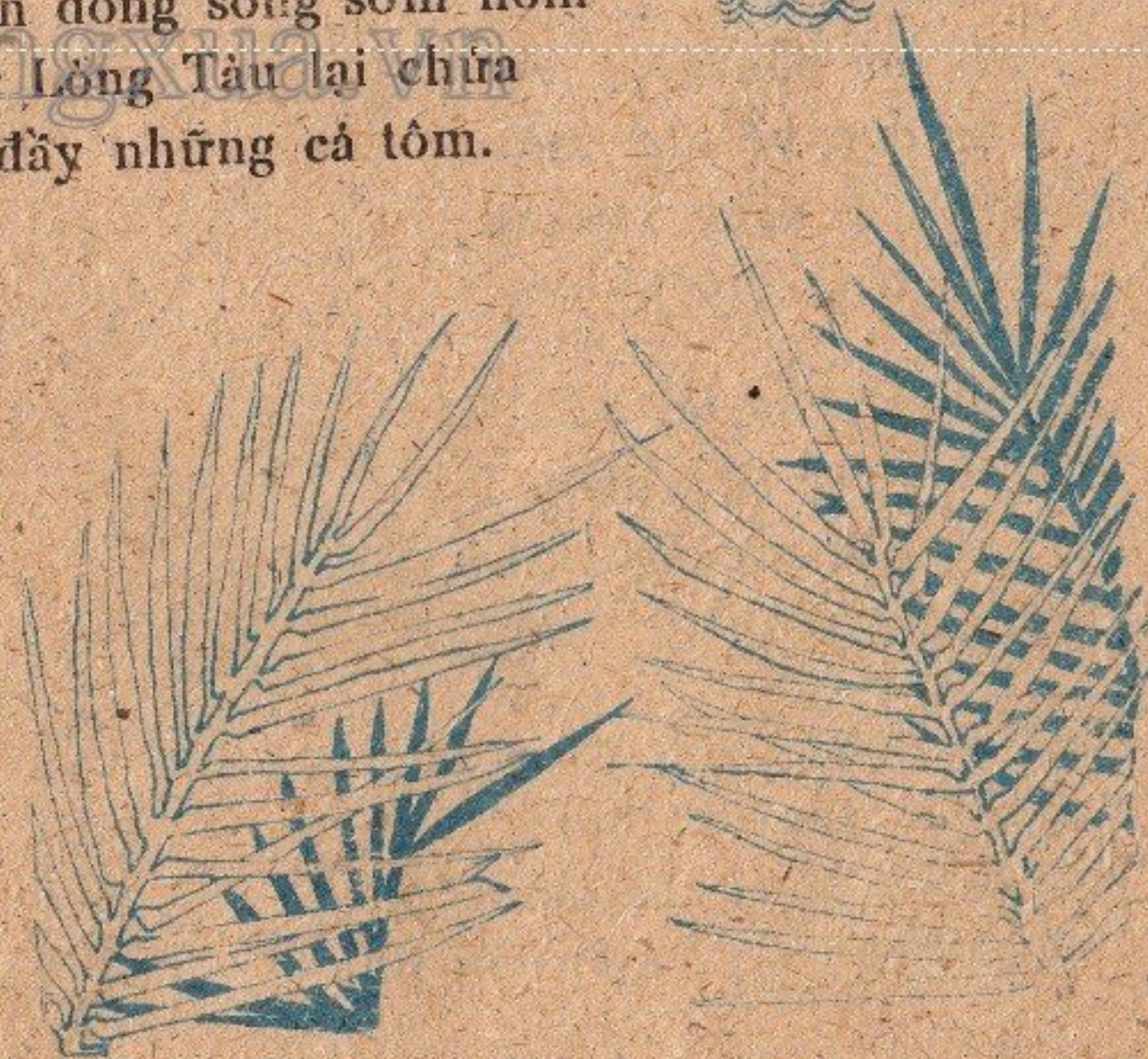
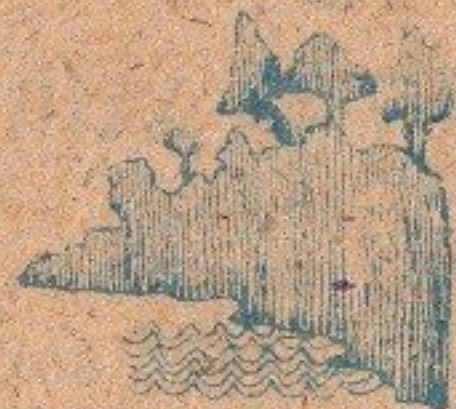


Sông Lòng tàu

Dòng sông xanh bóng dừa
Bên chiến khu rừng Sác
Nuốt vào lòng ngày xưa
Bao chiếc tàu của giặc.

Gọi là sông Lòng Tàu
Chinh vì vậy hả má?
Dòng sông thành mực thơm
Chép trang sử đẹp quá.

Thuyền ba đi rẽ sóng
Trên dòng sông sớm hôm
Giờ Lòng Tàu lại chứa
Ấp đầy những cá tôm.



Ngôi nhà mùa xuân của con

Ngày xưa những ngôi nhà này
Chẳng nghĩ đời ba sẽ ở
Lầm lũi đi, về, xóm thợ
Tối tăm góc hẻm, găm cầu...

Mùa xuân én liệng trên đầu
Nhà cao, tầng cao che khuất
Bịt bùng bốn bề vách nát
Mùa xuân chẳng đến bao giờ.

Đây rồi mà vẫn như mơ
Ba cùng con về nhà mới
Ngôi nhà từ ngày xưa ấy
Ngôi nhà bàn tay ba xây.

Xóm nghèo của ta, hôm nay
Cùng nhau về đây nhận lại
Ngõ ngang trước ngôi nhà mới
Người già vui thành lặng im.

Tiếng cười ba dành cho con
Cửa sổ lầu cao con mở
Mênh mông bầu trời thành phố
Nghiêng trong ánh mắt con nhìn.

Đàn chim én gọi mùa xuân
Liệng chào trước nhà mình đó
Từ ngôi nhà này còn ở
Mắt nhìn bốn phía: Mùa xuân...



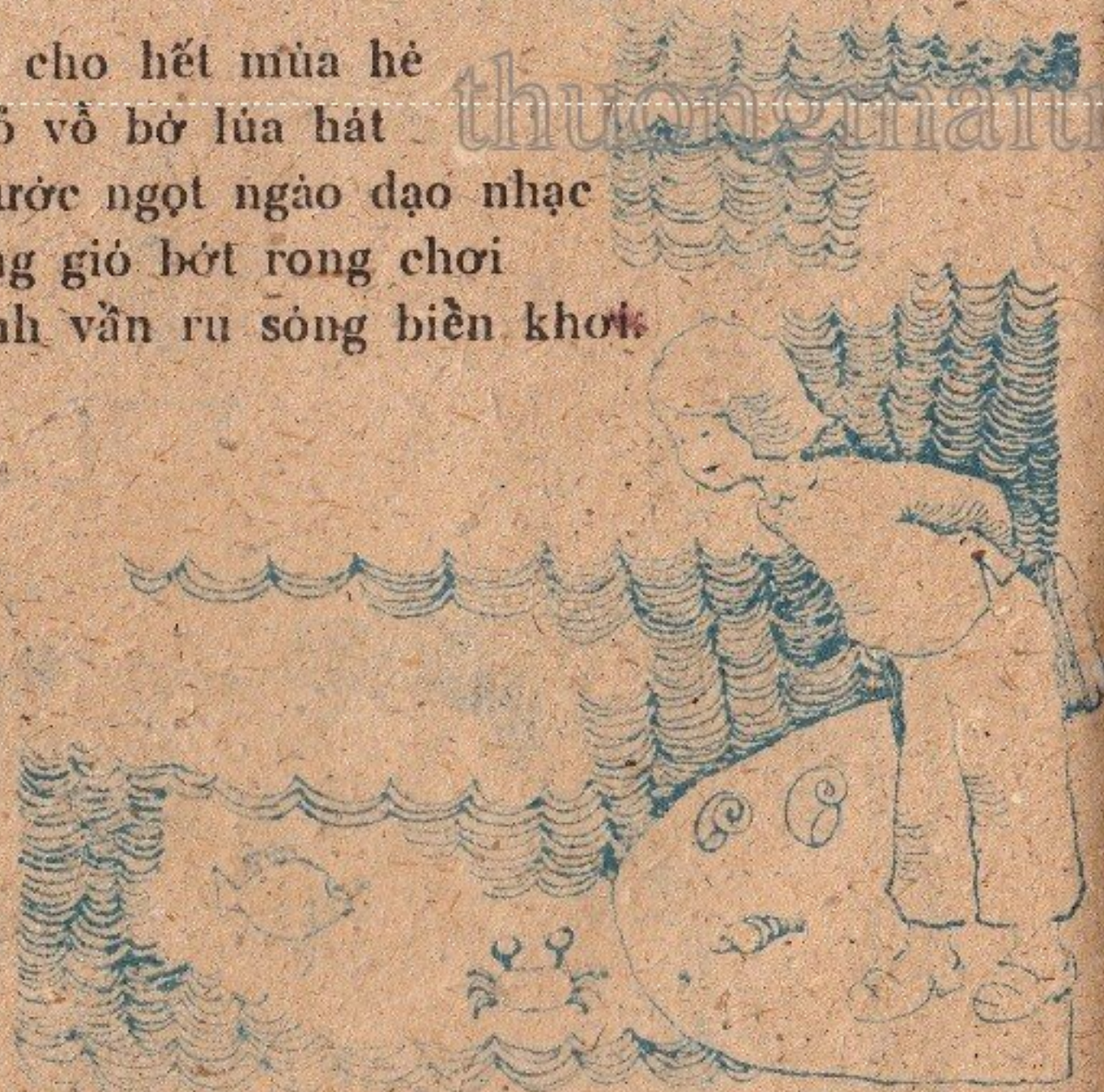
* TRƯƠNG CHÍNH TÂM

Biển và em đi học

Cửa biển thả con còng gió
Đưa chân cát mịn Cần Giờ
Cả nhiều sao mà thiếu chữ
Xa xôi đèn thấp còn lu.

Em rong chơi đến bao giờ
Trang sách cần như ngọn lửa
Cháy lên đời em từng bữa
Xuồng bời cô giáo mời về.

Tim em cho hết mùa hè
Đảo nhỏ vỗ bờ lúa hát
Rừng được ngọt ngào dạo nhạc
Con còng gió bớt rong chơi
Bận đánh vắn ru sông biển khơi.



* HOÀNG MẠNH CƯỜNG

Em đánh thức mùa xuân

Nào dậy thôi mùa xuân
Mầm cây đang đội vỏ
Cơn gió rết trước nhà
Trốn đi đâu rồi đó!

Nào dậy thôi mùa xuân
Hóa em trồng lại nở
Trời nắng lên rực rỡ
Biển xanh thuyền ra khơi.

Nào dậy thôi mùa xuân
Ngủ đã chín tháng rồi
Chín tháng em mãi học
Chín tháng em không chơi!

Nào dậy thôi mùa xuân
Chồi cây non bật mở
Chim hót chào bên cửa
Đón mùa xuân trở về.

Nào dậy thôi mùa xuân
Mừng một năm mới đến
Nào dậy thôi mùa xuân
Giao thừa em đã hẹn.

Ngày học mới

Hoa phượng có dần đốm lửa
Mùa thu lên màu rất xanh
Cơn mưa cuối mùa còn rớt
Lối đi, bong nước dập dềnh

Cơn gió hè bay ngàn ngơ
Vẫy chào những người bạn nhỏ
Hết rồi, như qua giấc mơ
Ngực bien phồng lên nổi nhớ

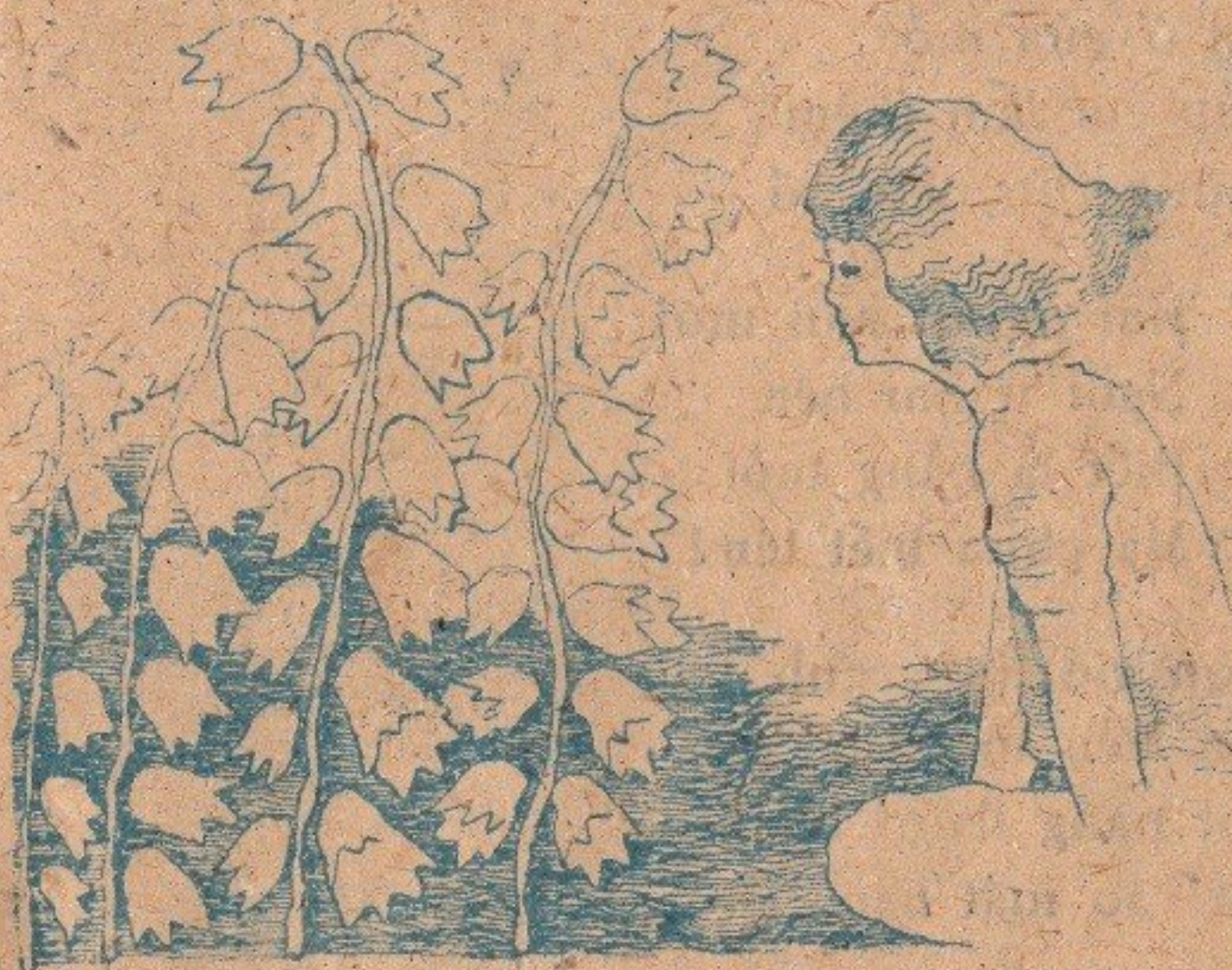
Nhanh thật, mùa học kỳ ba
Vội đêm ấm đời cỏ ươm
Vội mái lều căng ngực che...
Nghìn khăn quàng bay đỏ rực.

Thôi nhé, chào mùa tươi vui
Chân lại đến trường; đến lớp
Giờ học đầu đôi mắt chớp
Ước mơ bay lên, bay lên...

Hoa lồng đèn

Ô hay cây lồng đèn
Ai đặt tên khéo nhỉ?
Những cánh hoa bé tí
Như đèn thắp, đỏ ối!

Rẽ tóc lá xanh ngời
Hoa cài đều như lược
Một bầy ong đánh thức
Đèn rước đèn đi chơi.



Vào lớp

Tấm bảng đen đen
Dây tường trắng trắng
Cô giáo của em
Tươi như ánh nắng.

Cái dây trầu bà
Viền xanh khung cửa
Nhắc bà ở nhà
Đang chia cau đồ.

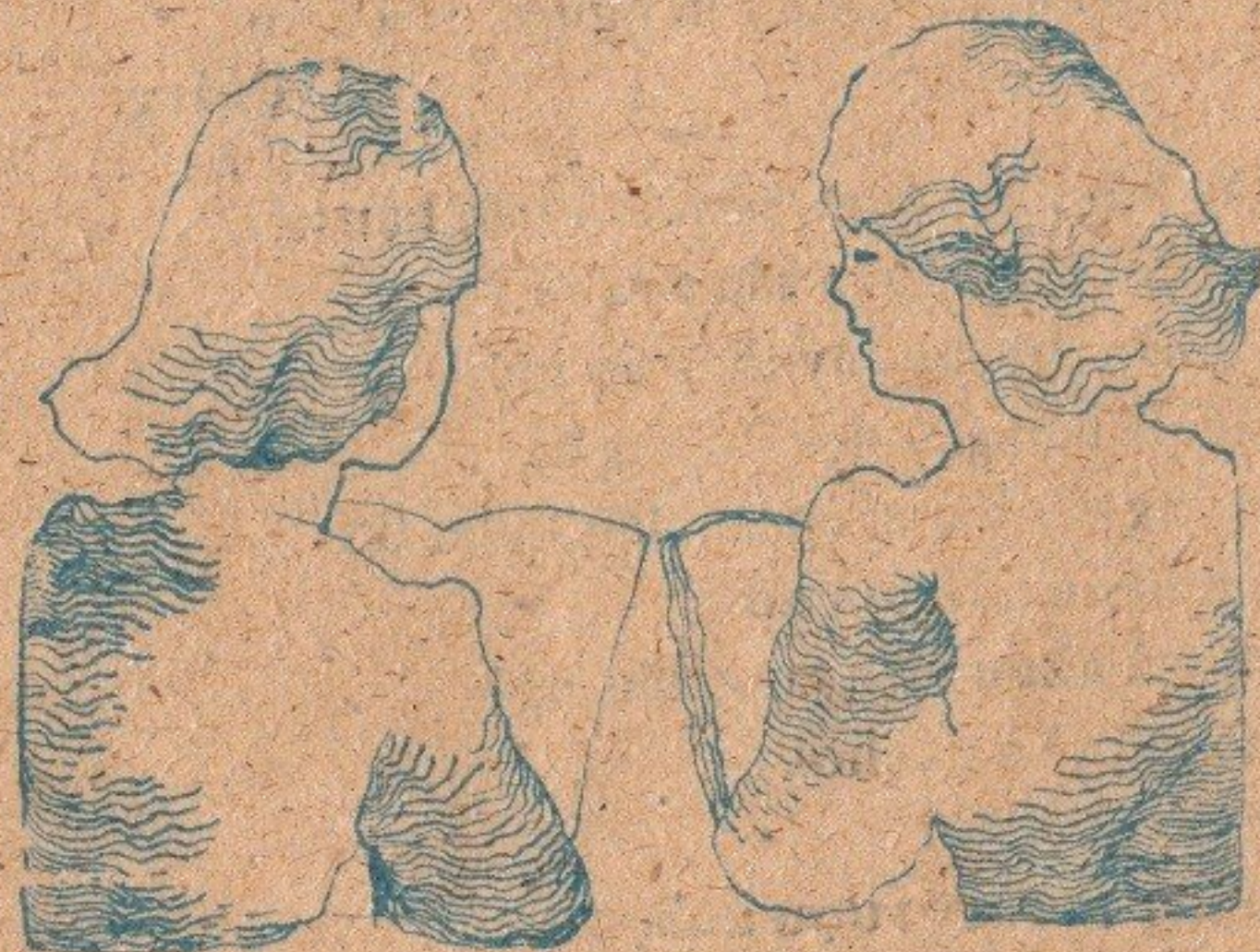
Mỗi ô tập vuông
Một ô cửa mở
Giúp em làm thêm
Những con chữ, số

Hai người bạn mới
Ngồi ở hai bên
Biết là bằng tuổi
Mà chưa biết tên!

Ngon gió tinh ranh
Mùa trên tóc bạn
Giọt nắng trượt chân
Rớt vào mắt bạn...

Con chim từ đâu
Ghé bên cửa sổ?
Gục gặc chiếc mỏ
Xin vào học cùng
Thì vào, nhưng nhớ
Đừng có làm ồn!

Chắc cô đã biết
Lớp học chúng em
Sáng nay đầy ắp
Nắng, gió, tiếng chim
Nên giờ đầu tiên
Cô cho tập hát...



Chào mùa xuân em đi học

Một năm em có ba tháng nghỉ hè
Mà sao mùa xuân nghỉ hè lâu thế
Mùa xuân đi đâu biệt tăm từ năm ngoái
Đề lão mặt trời đốt nung mùa hạ
Đề các chú ve kéo đàn trong lá
Những điệu buồn nỉ non
Đề mùa thu sang
Em quét mỗi tay không hết lá trên đường
Đề mùa đông những cây xanh bị ốm
Phơi cánh gãy trơ xương
Gió se se lạnh đến lạ thường
Em phải quấn chăn kín người nửa đêm
về sáng.

Mấy hôm nay hình như đất trời bận rộn
Cò phải mùa xuân sắp sửa về ?
Hai bên đường cây thay áo mới
Chú dế nào gáy dọc đường đi
Những cánh mai chum đầu thăm thi
Hẹn nhau giờ hoa nở
Mây rủ nhau về ngang đầu ngõ
Chờ gió chờ đi chơi
Và lão mặt trời
Không còn say rượu nữa.

Chủ bộ đội đi ngang trước cửa
Trên ba lô cài một chuỗi phong lan
Như thể là mùa xuân sắp sửa đến trường
Trên vai mang nghìn giọt nắng
Tóc giắt đầy hương thơm
Và chiếc cặp lớn bằng cả bầu trời
Ở trong đó thành phố lung linh ánh sáng
Và những chú chim non mắt đen như hạt
nhân

Mụ mùa đông hốt hoảng
Trốn sau lưng mặt trời
Em nghe vạn vật cất lời :
Chào mùa xuân đi học !

Sáng nay không cần ai đánh thức
Em cũng dậy đúng giờ
Ba má ngồi chờ
Đón mùa xuân qua ngõ
Mùa xuân đến, cò quàng khăn đỏ !

Hè về

Học bài từ sớm
Là anh chích chòe
Hay học bài khuya
Là anh dế lửa
Vừa học vừa ngủ
Là chị mèo khoang
Lật vở nhênh nhang
Là cô bướm trắng
Học bài liến thoắng
Là cậu Cuốc đen
Học cả ngày đêm
Là anh Gõ Kiến...

Khi mùa hè đến
Tiễn năm học đi
Nhiều anh say mê
Vẫn không rời vở
Hè bật đèn đỏ
Hoa phượng bùng lên
Thêm tiếng ve rền
Lâm còi báo nghỉ
Mấy anh chăm chỉ
Đánh phải « xả hơi »
Riêng mấy cậu lười
Chỉ mong hè... mãi.



Vườn hoa trên biển

Em đi thăm vịnh Hạ Long
Như vào vườn hoa trên biển
Vườn hoa bốn mùa muốn đến
Thấp thoáng đảo gần đảo xa.

Ông Lã Vọng ngồi câu cá
Cá động mà chưa giật cần
Bờ giếng, chú cóc tần ngần
Triệu năm Đồi gà vẫn chọi

Mây sà xuống hôn đỉnh núi
Mưa mà giọt nhũ chẳng rơi
Giáp nhau biển với chân trời
Thuyền buồm như chim một cánh.

Đôi mắt tầng than lấp lánh
Mùa hè hạ xuống vườn hoa
Sóng chạy đua ra khơi xa
Đón con tàu về phố mỏ.

Đảo đá như là cửa gió
Bầu trời mang sắc ngọc trai
Náo nức bình minh sớm mai
Theo em vào vườn hoa biển



Lời ru khi mẹ vắng nhà

Khi bé cất tiếng đầu tiên
Lời ru mẹ đã ở bên bé rồi
Nhẹ như thềm sợi tơ thời
Bé không hiểu được những lời mẹ đầu
Chim ngoài sân, nắng trên đầu
Và thêm một khóm hoa ngâu trước nhà

Cha còn đánh giấc nơi xa
Việc quê bận lắm nên bà chưa sang
Mẹ làm việc ở cơ quan
Ở nhà với chị, bé ngoan! Đừng nhè
Mẹ gỏi cơn gió ngoài hè
Bông hoa đầu ngõ, tiếng ve cuối vườn
Nhưng lời ru thật bình thường
Ngủ yên bé nhé? Trời đương trở mùa.

Bé nằm bên chị, ầu ơ
Cái nôi nghiêng chắc mẹ vừa tan ca.

trưa mùa hè

Tiếng bà ru bé ầu ơ
Vòng kéo kẹt cái nắng chờ chạy vô
Quấy đuôi tiếng chú cá rô
Lâu lâu dớp động dưới hồ nước trong,
Cao vợi là trời mênh mông
Mấy chùm mây trắng như bông em đùa
Cái gió rượt nắng bị thua
Quay về giỡn với bác dừa trăm ngàm
Cậu gà nhặt thóc giữa sân
Bị nắng đuổi chạy vào gần bóng cây
Con phốc chợt tỉnh giấc say
Hiện ngang đêm bước ra ngoài «nắng đầu»
Tiếng bà ru bé hồi lâu
Nhỏ dần, dần nhỏ ở đầu vòng ôm.



Gọi măng cầu

Măng cầu ơi, mở mắt
Dậy thôi, măng cầu ơi!
Con gà trống đang hát
Chim sâu cũng dậy rồi

Chị vịt bầu cạc, cạc...
Bác vịt xiêm khả khả
Chú mèo con rửa mặt
Cô chích chòe ba hoa...

Măng cầu ơi; dậy thôi
Sáng nào em cũng gọi
Khi ánh nắng mặt trời
Vừa chiếu lên tươi rồi.

Bỗng sáng nay vui quá
Em vừa gọi: Bạn ơi!
Là măng cầu mở mắt
Nhìn em tím tím cười.

Trong vườn cà

Ti - rich!
Ti - rich
Con chim chích
Hót đầu đây
Bé ngắt ngậy
Dòm quanh mãi...

Chim mé mãi
Tìm bắt sâu
Chẳng biết đâu
Cô bạn mới
Đang đứng đợi
Chim đỏ mà!

Một cây cà
Rung trước gió
Con chim nhỏ
Bỗng hiện ra
Giữa khóm hoa
Cười: «Ti-rich»...



Cái mầm non

Cái mầm non
Được mẹ chăm
Đội đất dầy
Xoè lá vẫy
Gặp mưa rào
Gặp nắng đỏ
Mãi vươn cao.

Ông lắng nghe
Lời em hỏi
Ông cười nói
Cái mầm cây
Hút màu đất
Nhận sức hạt
Mà lớn nhanh
Thành rừng xanh
Thành cỏ thụ.

Như mầm non
Ngày mai đây
Em sẽ thành
Một người lớn
Em sẽ thành
Người trồng cây.

Cổ tích

Cổ tích nào ở đâu xa
Từ trong giọng kể của bà đồ thôi
Giò nâng trăng sáng lên trời
Lung linh từng tiếng từng lời thuở xưa...

Vàng thơm quả thị đông đưa
Mừng thay cô Tấm lại vừa hồi sinh
Đàn kêu tang tinh tang tỉnh
Thạch Sanh vẫn sống như bình minh lên...

Chuyện xưa em chẳng hề quên
Vì còn có cả lời khuyên của bà.

thuongmaitruongxua.vn



Âm thanh buổi sáng

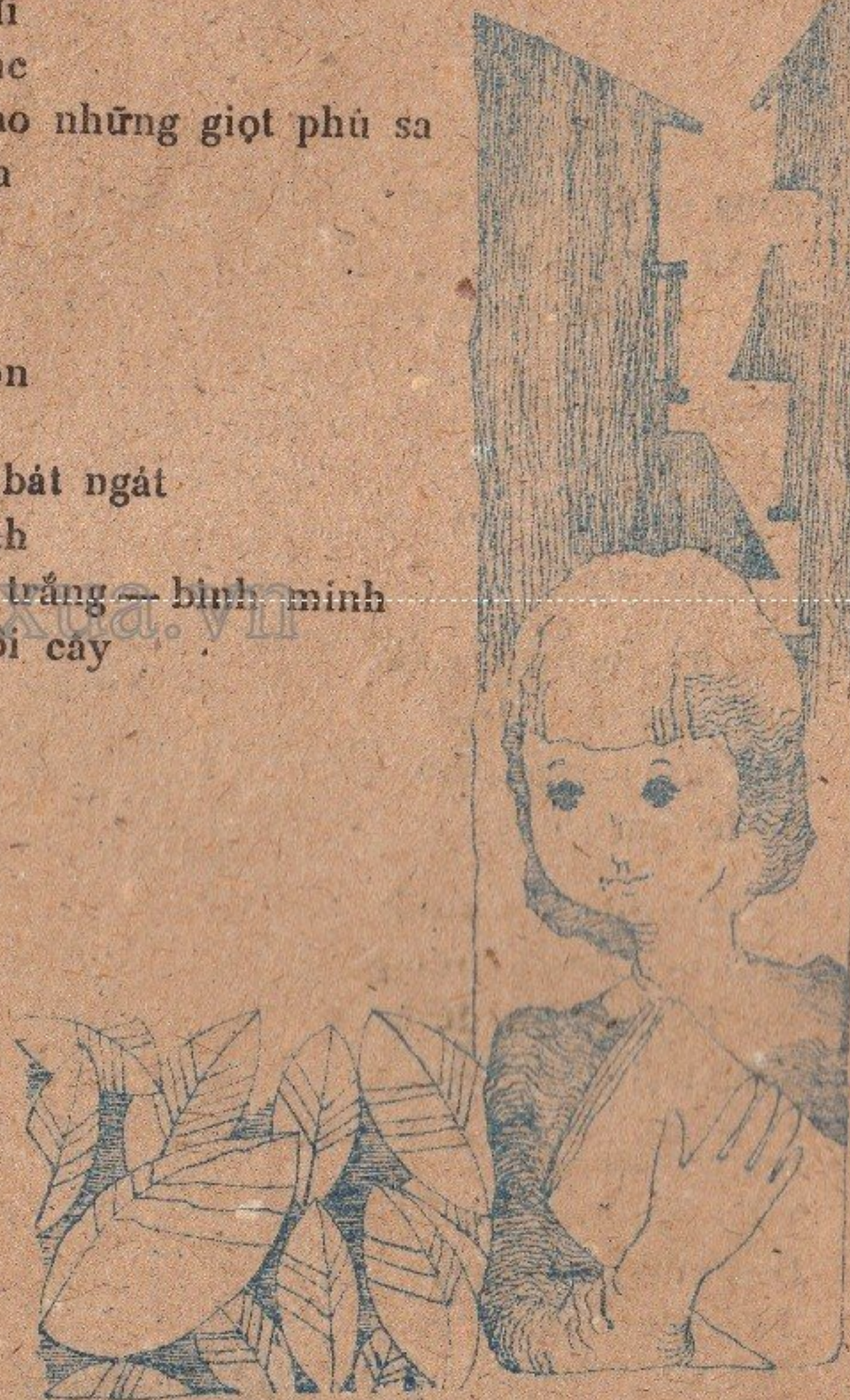
Ông mặt trời
Xòe nắng
Như con tôm
Nhả tơ
Trời vàng
Như tổ Kén

Xe chạy xập xình
Như sóng
Đờng như nhịp võng
Đung đưa
Em nghe
Từ trong vòm me
một tiếng chim
hiền lành
như đất



Những chiếc xe xuôi ngược trên đường
Nhận kèn
Đồng đặc
người đi
người đi
như thác
hồng hào những giọt phù sa
loang ra
hối hả

Em đi
chân non
Bỡ ngỡ
Bốn bề bát ngát
âm thanh
Màu áo trắng — bình minh
như chồi cây
bật mở.



Núi

Từ xa nhìn núi
Giống hình răng cửa
Từ xa nhìn núi
Mờ mờ trong mưa!

Từ xa nhìn núi
Chỉ bằng nắm tay
Đến ngay bên núi
Ủ ù gió lay.

Cây rừng nghiêng ngả
Mây bay trên đèo
Bao nhiêu ngọn núi
Đề ba em leo?

Núi Trường Sơn dựng
Ngàn ngọn chập chùng
Núi Trường Sơn đứng
Ngàn trận bom rung...

Em yêu bao núi
Với bấy nhiêu đèo
Đêm nhìn trăng mọc
Trông núi nhìn theo...

Bông hoa nụ cười cô bác sĩ

Vào đây chưa thấy cô cười
Chỉ nhìn thấy giọt mồ hôi đọng tròn
Em sốt, môi đỏ như son
Trán cô nhũn những bồn chồn lo âu
Cô chích thật nhẹ - chẳng đau
Lời cô thoảng tựa trưa nào bả ru
Cô vào thăm mẹ như mơ
Bàn tay cô tựa giọt mưa ban chiều
Mắt cô là nắng trong veo
Đủ cho em dịu rất nhiều cơn đau
Em ra sân được lần đầu
Bước chân êm ái cô dìu nhân nha
Hôm nay ra viện về nhà
Ô! Môi cô bỗng thành hoa - Mỉm cười.



Bài thơ viết cho Mi-sa

Ngày chị đón Misa về
Mi-sa tròn như trái bóng
Chó bóng đứng trong tủ
Cứ nhìn ra tròn xoe

Chị bồng Mi-sa trên tay
Êm như đám mây nhỏ
Chị ấp Mi-sa trong lòng
Mát như một cơn gió.

Bé Mi-sa không biết nói
Nhưng lại rất giống người
Bé nói bằng đôi mắt
Bằng bàn chân, cái đuôi.

Khi nào bé muốn xin
Cái kẹo hay cái bánh
Cả thân hình bé vịn
Bàn chân bé khoèo khoèo.

Kẹo bánh chị chia đều
Bé một, chị cũng một
Hôm nào bé ốm sốt
Chị nhường bé phần hơn.

Bé Mi-sa tuổi tròn
Cả nhà làm sinh nhật
Mai này Mi-sa lớn
Chị đi, bé trông nhà.



Mùa xuân biên giới

Mùa khô nắng rải lửa
Bóc hết vỏ bằng lăng
Chim chóc rời khỏi tổ
Bay về vơi đồng bằng
Chỉ còn chủ bộ đội
Đứng canh giữa biên thủy
Mặc nắng trời dử dội
Vời chủ có sả gì.
Nắng lặn vào da chú
Chắc như vỏ lim già
Đôi chân qua trăm suối
Mắt dõi tận trời xa.

Tay chú chắc súng thép
Căn quân giặc tràn sang
Sau chú, xanh khói bếp
Bình yên những xóm làng
Xuân đến mưa rây bột
Rừng trở lại xanh màu
Đầy trời bỗng đột ngọt
Chim bay về xôn xao.



Hoa giấy

Đã là hoa giấy
Sao lại có cây
Không tay ai cắt
Vẫn nở thắm ngày.

Đã là hoa giấy
Sao ở giữa trời
Mưa không sợ ướt
Nắng màu càng tươi.

Đẹp cho hoa giấy
Mọc ở trên đời
Chắc là tên ấy
Ong vàng đặt thôi.



Hai con đò trong đêm mùa xuân

Em về quê ngoại ít lâu
Mùa xuân cũng theo nhịp bước
Trăng thượng tuần treo cánh trúc
Con đò chờ em bên sông...

Đò em ngàng mặt lên trông
Làn mây hóa dòng nước biếc
Đò cuội là vầng trăng khuyết
Lững lờ đêm tết mừng năm.

Bên cây đa già trầm ngâm
Trong khoang đò màu vàng nhạt
Cuội nằm gác chân chữ h
Mím cười, nhìn xuống đò em.

Một dòng sông xanh êm đềm
Trong đêm xuân đầy mơ ước
Em cầm mái chèo cắt nước
Cho đò em nhanh nhanh xuôi.

Đò cuội từng đưa người đi
Những đêm về thôn, qua xóm
Đò em cũng từng xuôi ngược
Những ngày chèo gạo nuôi quân.

Đêm nay, ôi đêm mùa xuân
Bàng bạc mây, mênh mông nước
Đò em, em chèo đi trước
Đò cuội tiếp bước theo sau...

thuongmaiviet

